

Petőfi Sándor

AZ APOSTOL

(részlet)

A szőlőszem kicsiny gyümölcs,
Egy nyár kell hozzá mégis, hogy megérjék.
A föld is egy gyümölcs, egy nagy gyümölcs,
S ha a kis szőlőszemnek egy nyár
Kell, hány nem kell e nagy gyümölcsnek,
Amíg megéri? ez belékerül
Évezredek vagy tán évmiljomokba,

De bizonyára meg fog érne egykor,
És azután az emberek belőle
Világvégeig lakomázni fognak.
A szőlő a napsugaraktul érik;
Mig édes lett, hány napsugár
Lehelte rája élte melegét,
Hány százezer, hány miljom napsugár?...
A földet is sugárok érlelik, de
Ezek nem nap sugárai, hanem
Az embereknek lelkei.
Miden nagy lélek egy ilyen sugár, de
Csak a nagy lélek, s ez ritkán terem;
Hogyan kívánhatnók tehát, hogy
A föld hamar megérjék?...
Érzem, hogy én is egy sugár vagyok,
Amely segíti a földet megérni.
Csak egy nap tart a sugár élete,
Tudom, hogy amidőn megérkezik
A nagy szüret,
Akkorra én már rég lementem,
S parányi művemnek nyoma
Elvész az óriási munka közt,
De életemnek a tudat erőt ad,
Halálomnak pedig megnyúgovást,
Hogy én is, én is egy sugár vagyok! –
Munkára hát,
Föl a munkára, lelke!
Ne légyen egy nap, egy perc elveszítve,
Nagy a föladat, az
Idő röpül, s az
Élet rövid. –
Mi célja a világnak?
Boldogság! s erre eszköz? a szabadság!
Szabadságért kell küzdenem,
Mint küzdtek érte oly sokan,
És hogyha kell, elvérzenem,
Mint elvérzettek oly sokan!
Fogadjatok, ti szabadság-vitézek,
Fogadjatok szent sorotok közé,
Zászlótokhoz hűséget esküszöm,
S hahogy véremben lesz egy pártütő csepp,
Kiontom azt, kifeccsentem belőlem,
Habár szívemnek közepén lesz is!

Petőfi Sándor
Az apostol [Hangoskönyv]

<http://mek.oszk.hu/08700/08799/>

p.s.:

1.

A KÖLTŐ S A SZŐLŐVESSZŐ

Semmi vágyam, semmi kedvem
A borostyánkoszorúhoz!
Magyarország szép leányi,
Szőlővessző-koszorúval
Koszorúzzatok meg engem,
Mert a szőlővessző és a
Költő sorsa oly hasonló.
Költő és a szőlővessző
A világnak adja lelkét.
Szőlővessző lelke a bor,
A költőnek lelke a dal.
Lelkünket ha átaladtuk
Borban, dalban a világnak:
Elhervadunk, elenyészünk.
És midőn már elenyéztünk:
Lelkeink, a bor s dal mellett
Vígad a világ!

2.

A szőlő mint szimbólum

A szőlő kultúrtörténetéből

Egyik legősibb kultúrnövényünk, élet és halál jelkép. Ahol csak termesztették, kezdettől fogva szent és isteni növénynek, életfának tekintették. A sumér ékírás az élet szót szőlőlevél alakú jellel ábrázolta. Egy zsidó hagyomány szerint az éden-kerti fa szőlőtőke volt.

http://www.krepuska-feszt.hu/szolo_szimbolum.html